

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

Qvæstio XCIX. Quid sancit Deus secundo præcepto?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

quit, nec se cuiquam ostendit: Quoad nostrum intelligendi modum, qui phantasma speculator, effigiari potest. Atque ut illud est secundum Scripturam; sic hoc non est contra, quin est iuxta eandem.

b Deu. 27.15. Maledictus homo, qui fecit scupltile, & consilatil, abominationem Domini. &c.
df RESP. Eo fine, ut Adoretur, verum est.
e Deut. 7.5. Araseorum, scilicet Idololatrarum, subuertite & confringite, statuas & sculptilia comburite. 4. Reg. 18.3. 4. Fecitque quod erat bonum coram Domino: ipse dissipauit Excelsa, & contrivit statuas, Confregitque serpentem aeneum. f Psal. 96.7. Confundantur omnes qui Adorant sculptilia g Leuit. 26.1. Non facietis vobis idolum & scupltile, nec titulos erigetis, nec insignem lapidem ponetis in terra vestra,
WT ADORETIS eum. Deut. 12.3. Dissipate araseorum, & Confringite statuas, & idola comminuite &c. Adorantium ea diuino cultulatriæ.

QUÆSTIO XCVIII.

An autem in templis imagines tolerari non possunt, quæ pro libris sint imperite multitudini?

[†] Maxime *non* [†] sed *Maxime possunt ac debent tolerari*. Neque enim decet nos imaginum ritum, usum, accultum, negando, sapientiores esse Deo, qui suâ Ecclesiastiam ^a & mutis simulacris ^a, ^b & via prædicatione verbi sui vult eruiri ^b.

^a Ier. 10.8. 10. Hab. 2.18; 19. Zach. 10.2. b Lu. 16.29. Ioh. 5.39. 2. Tim. 3.16. 17.

^a Ier. 10.8. *Doctrina vanitatis eorum* Quotum? Idololatrum, lignum & argentum, involuum opus artificiū &c. Dominus autem Deus verus est, ipse Deus viuens.

RESP. Deus, & Imago Dei, differunt totogenere infinitè: Sic & utriusque cultus,

Hab. 2.18. Quid prodest scupltile, quia fixit illud fictor suis consilatil, & imaginem falsam; quia sperauit in signamento fictor eius, ut faceret simulacra multa?

RESP. Ut supra, scil. Ut adoraret.

Zach. 10.2. Simulacra locuta sunt inutile, & diuini viderunt mendacium. Et somni, stores locuti sunt frustra, vanè consolabantur: idcirco affligerunt &c.

RESP. Ita Gentiles: ut nos Christiani minime sumus Gentiles.

b Luc. 16.29. Habent Moysen & Prophetas, audiant illos; Ioh. 5.39. Scrutamini Scripturas: illæ sunt, qua testimonium perhibent de me. 2. Tim. 3.16. Omnis Scriptura diuinitus inspirata, utilis est ad dōcendum.

b RESP. Oportet ista facere; & imaginum cultum non omittere. Docet Scriptura; docet & pictura seu sculptrura suo modo: Hanc vide; illam audi: ex utraque edificeris..

DOMINICA XXXVI.

QUÆSTIO XCIX.

Quid sancit Deus † secundo precepto?

RESP. Ut non solum execrando, aut peierando ^a, verum etiam temere iurando ^c, nomen Dei contumeliosè aut irreuerenter ne usurpemus: neue racendo aut conniundo, horrendis istis sceleribus communicemus ^d: sed sacro sancto Dei nomine non nisi summa cum religione & veneratione utramque: ut vera & constanti confessione, inuocacione, omnibus denique verbis & actionib. nostris, ipse celebretur ^b.

^a Leuit.

a Leu. 24.15. *b* Leu. 19.12. *c* Leu. 5.4. Mat. 5.34.35. *d* Leu. 5.1. *e* Malach. 4.2. *f* Mat. 10. 32.33. *g* Petr. 3.15. *h* Psal. 50.15. *i* Col. 3.17. *j* Hebr. 6.16. *f* Gen. 21.25.31. Gen. 31.54. *k* Sam. 24.22.23. *l* Rom. 9.1. Ioh. 16.23. *m* Cor. 10.31.

QUÆSTIO C.

*E*stne igitur adeo graue peccatum, iurando aut dira imprecando, nomen Dei temerare, ut Deus etiam ijs succenseat qui quantum in se est, illud non prohibent aut impediunt?

RESP. Certe grauissimum *a*, Neque enim ullum est peccatum maius, aut quod Deum grauius offendat, quam sacrificiū nominis contumelia. Quocirca etiam id scelus morte multari voluit *b*.

a Leu. 5.1. Prou. 29.24. *b* Leu. 24.16. Leu. 24.10. &c.c.

DOMINICA XXXVII.

QUÆSTIO CI.

*P*otestne quis etiam pie per nomen Dei iurare?

RESP. Potest: cum vel magistratus id exigit *a*, vel alioquin necessitas, hoc pacto fidem firmari & veritatem stabiliri, postulat *b*: quo & gloria Dei illustretur *c*, & aliorum saluti consulatur *d*. Nam eius generis iuriurandum verbo Dei sanctitur *e*, ideoque etiam à sanctis in veteri & novo fœderestate est usurpatum *f*.

QUÆSTIO CII.

*E*stne licitum iurare per sanctos aut alias creaturem?

RESP. *†* Ita. Nam legitimū iuramentum est inuocatio Dei *a*, qua petitur, ut is tanquam unicus cordium inspecto testimoniū det veritati *b*, & iurantem puniat, si sciens fallat *c*. Porro hichonos nulli creature conuenit *d* ut Deo: attamen *e* Sanctos, ut amicis Dei.

a b c l. Corinth. 1.23. *d* Matth. 4.10. *l* Reg. 8.39. Gen. 17.1. Deut. 32.35.

a Nos prædicamus Christum crucifixum, iudeis, &c. ipsis autem vocatis iudeis atque Gracis Dei virtutem & Dei sapientiam.

RESP. Ut prædicamus, ita iuramus, mediate scil. vel immediate per Deum, aut Christum, aut per Sanctos respectu Dei.

d Mat. 4.10. Dominum Deum tuum adorabis, & illi Solis seruies. *l*, Reg. 8.39. Tu exaudies in calo, in loco habitationis tuae. & repropitaberis. Gen. 17.1. Ego Deus omnipotens, ambula coram me, & esto perfectus. Deut. 32.35. nihil ad rombum.

RESP. Hæc constant, saluo cultu Sanctorum: Qui respectu Sanctorum infinitè est inferior Latria; respectu Dei, in quem terminatur, est ipsa Latria: respectu simul utriusque patris, est Dulia.

Tt 2 DO-